

տերը: Առջեւի աջ ոտքից կաղում է նա: Տարիներ, շա՛տ տարիներ առաջ այդ ոտքից նա գնդակ ստացաւ մի կռոի մէջ: Բայց այդ չէ արգելում նրան դռնու ծառայել իր տիրոջը: Այդ հաւատարիմ գիտորական ձին ապրել եւ գործել է իր տիրոջ հետ: Մի ժամանակ միասին զանազան արշաւանքներ էին կատարում: Անցան կռիւները, տիրեց հանգստի եւ խաղաղութան ժամանակը: Այսօր միասին շրջում են մշակութան, հունձքի, պտղաբերութան դաշտերի վրայ: Խելացի ձին այնքան ընտելացած է իր տիրոջ սովորութիւններին, որ գիտէ թէ ամէն առաւօտ դէպի որ կողմերը պետք է տանել նրան եւ որ տեղերում պետք է ման ածել: Դանդաղ քայլերով անցնում է նա արտերի մարգերի միջով, այնքան զգոյշ կերպով, որ մի հասկ անգամ կոխ չէ տալիս: Եթէ մի տեղ ջրանցքը պատռոել էր, եւ ջուրը վազում էր դէպի հասունացած հունձքը, որ ջրելու կարօտ չէր, եթէ մի տեղ գիւղացու անասունը մտել էր հարեւաւնի արտը եւ ոտնակոխ էր արել, եթէ մի տեղ մկներ էին հաւաքուել, մի խօսքով, եթէ մի տեղ որեւէ անկարգութիւն էր նկատում նա, իսկոյն կանգ էր առնում: Ծերունու հետախոյզ աչքերը տեսնում էին այդ բոլորը. ոչ մի թերութիւն չէր վրիպում նրա բազմափորձ տեսութիւնից: Երբ վերադառնում էր գիւղը կանչում էր գիւղացուն եւ նրան նկատողութիւն էր անում: Նրա ամենօրեայ զբօսանքը նրա ամենօրեայ մեծ բաւականութան զոարճութիւնն էր: Նա տեսնում էր իր աշխատութան պտուղները եւ ուրախանում էր:

Այդ ծերունին որսորդ Աւօն էր:

Նա գնեց մի քրդուհի այրի կնոջից այդ անբնակ, ամայի լեռնահովիտը իր շրջակայ հողերով եւ այնտեղ հիմնեց մի գիւղ: Նրա տունը առաջին բնակարանը եղաւ, որի շուրջը հետզհետէ շինեցան այլ տներ: Մի քանի տարուայ ընթացքում կազմուեցաւ մի մեծ գաղթաշենք:

Որսորդը իր գիւղի բոլոր հողերը դարձրեց համայնական սեփականութիւն, իսկ ինքը դարձաւ նոյն համայնքի հասարակ անդամներից մէկը: Թէեւ գիւղական համայնքին պարտաւորեցրեց նա, որ որոշեալ ժամանակի ընթացքում փոքր առ փոքր վճարեն հողերի գինը, բայց այդ վճարը այնքան թեթեւ էր, որ նրանց համար բոլորովին անզգայի եղաւ: Որսորդը այդ գումարը իրան չսեփականացրեց, այլ նրանով հիմնեց մի դպրոց եւ մշտապէս ապահովացրեց դպրոցի յարատեւութիւնը: Նրա վարմունքը այն աստիճան գրաւեց գիւղացիների յարգանքը, որ ամէնքը մեծ երախտագիտութեամբ վերաբերում էին դէպի նա, որպէս իրանց բարերարին, որպէս իրանց հօրը: Այն դպրոցում սովորում էին եւ մերձակայ գիւղերի երեխաները: Այդ էր պատճառը, որ նոյն յարգանքը վայելում էր նա ամբողջ վիճակի մէջ, եւ դրա համար աղբակեցիք ընտրեցին նրան իրենց գաւառի ներկայացուցիչ, որ «միրտ